

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreæ Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiæ, 1626

Ad Qvæst. XXIX. Quare Filius Dei appellatur Iesvs?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

duntaxat diuinæ voluntatis; esseque potest sine Prædestinatione.

2. Affero: Prouidentia diuina non tollit ipsius Arbitrium, id est, *Omnem ad Bonum potentiam, & Aptitudinem*: vt tu hæreticè ascris: sed *Aliquam potentiam ad Aliquod bonum*, scilicet Supernaturale ad supernaturale: relinquit naturalem Potentiam ad naturale, moralèque bonum. Vnde tu, & infideles hæretici, Iudæi, ethnici, potestis ex solis naturæ viribus esse viri moraliter boni. *Aptitudinem vero ad Bonum etiam supernaturale ab anima peccatoris non tollit*, vt eius incapable: sed relinquit ei, dum spirat in corpore. Ne desperet sustulit dæmonibus, cunctisque damnatis, vt desperatis. Atque isto sensu vera sunt, quæ adducis, testimonia Sacra; non tuo sensu hæretico, in quem transuersa rapis sacra testimonia.

AD IV. Libertatem arbitrii à Coactione tantum, non cā quæ est à Necessitate, reliquit hominiasferis: sed hæretice. Hoc demonstrauit ex Bellarmino, in meo *Lutherocalu. par. 4.q.37. & in Antichristo par. 4.q.21.*

Sed hæc Paroche, vt mihi ait; ego tibi, Minister, forte sunt altiora, quam ad captum tuum. At certe hæc talis dicacitas tua est ad captum geniumque tuum solenniter: nec me plus mouet, quam latratus canis, aut ruditus asini.

AD QVÆST. XXIX.

Quare Filius DEI appellatur IESVS?

MINISTER & sua Catechesis aiunt, & hagiomachizant. *Quia nos saluas ab omnibus peccatis nostris:* Addit Parochus: *Nisi nolimus.* Additio frustra est, & inepta. Nam hoc *Nolle*, si intelligatur simpliciter; illud per se ipsum est, inquit Arist. *bene beataque vivendi cupiditate esse incensos omnes*, naturaliter innata. Et sic falsum est, quenquam nolle esse beatum. Si intelligatur ratione medii; de Irregenitis, qui *ler. 5. nolunt patire*; *nolunt, ler. II. audire Deum*, seu credere; *nolunt congregari à Christo*; verum est; vt natura propensis ad malum: Sed de Regenitis falsum est. Deus enim ex nolentibus facit volentes.

2. Ad hoc. *Nec vlla salus aliunde peti debet*; addit *Vl. 1. Ultimata;* Si intelligatur consummatam & perfectam;

consentit cum Catechista. Sed contradictorium est, esse sic *Vl. Ultimata in Christo*; & tamen etiam in Sanctis mortuis quartam. Hoc enim est contra Act. 4.12. & 10.43. & 1. Cor. 3.11. Isa. 63.1.3. Io. 10.7.8. Io. an. 4.16. & 1. Joan. 5.11.

3. Addit item, *sic, ut in DEO*, scilicet, principaliter. &c. Sed hæc triuola sunt. Vbi enim salus est perfecta, ibi nulla datur distinctio inter magis vel minus principaliter. Et ubi tota salus tribuitur vni, ibi non tribuitur ex parte, vel minus principaliter alteri. Denique dicere; Non est salus in alio, nisi in Christo, sic, ut in DEO; per se ridiculum est: Quia salus non est aliena. Præinde, cum docet Parochus, salutem etiam pertendant à Sanctis mortuis; docet simul eam ab aliis petendam sicut, ut à DEO. Quæ est manifesta Idolatria.

4. Nullam sanctorum mortuorum, in causa nostræ salutis, apud Deum Intercessionem, nobis, implorandam, agnoscit S. Pagina, præter unum solum Mediatorem ut Reconciliationis, ita & Intercessoris, Iesum. Itaque, vt sa: rei cienda est vniuersa Ecclesia Rom. doctrina, de mortuis implorandis.

Speciatim execrabilis b'aspemiationib' *Tkeaurus praconiorum Deipara*. illa; *Nihil utilius post DEV M memoria Matris eius*; *Velociorque est nonnunquam salus inuocatio nomine eius Mariae*; quam D. IESV CHRISTI. Idem Barradius. Oblaspemiam! Holcotus blasphemat ita: *Si quis forte à Patre terreatur, quia se uerus: à Filio, quia Iudex est: ut ad Matrem confugiat, quia medica est & misericors.* Nota ordinem de Maria, Christo, & Patre; in assertione Hugonis de S. Victore &c. Tantum abest, vt Christus Iudeus pios terrere debeat; vt potius maxima & peculiariis in hoc sita sit consolatio.

RESPONDEO AD I. 1. *Nolle saluari sim-pliciter*, vix hominis est; nisi hominem ex homine exuerit. Quia adeo naturaliter innata est cupiditas saluandi omnibus; ait Minister: & rectè.

2. *Nolle saluari ratione Medij*, esse Irregenitorum ait Minister, Rationem assignat: Quia, adeo naturâ propensi ad malum omnes sumus. Hic bis errat in responsione; & in ratione. 1. in responsione: quia vniuersa affirmat quod verum est ex parte. Nam; etiam Regeniti non omnes saluari ratione Medij volunt: vt qui Medium nolunt; sc. Vnam veram fidem; à qua desciscunt hæretici, licet in baptismō renati. Item, Etiam ethnici, irregeniti baptismō, naturaliter Deum agnoscentes unum verum, ac venerantes; At naturaliter, quæ legi sunt naturæ, facientes, cum pura & simplice ignorantia Christi, pie

c 3 cen-

censemur saluati posse; ut qui habeant Sufficiens auxilium ad salutem, ut sint inexcusabiles: vocetque eas Christus Oves tuas: & per cognitionem vnius Dei, ex creaturis collecta, potuerint abstinere ab idolis: & a quibus bona opera fieri queant, siue cum speciali Dei auxilio, siue solis naturae viribus. 2. In ratione, errat contradictiones sui ipsis: Nam, naturalis propensio ad malum; & naturalis cupiditas salutis; at utraque in eodem homine simul, sunt contraria. Atqui utramque Minister affirmat de eadem natura irregenterum. Ergo Ministri frustra, & inepta est hic Apologia.

3. Nolle saluariratione Medy in Renatis, falsum est: ait Minister: At fallitur, & fallit, ut hæreticus, negans Renatos excidere fide, & salute unquam posse. De quo vide meum Lutherocalvinistamp. 4.q.68. & Antichristump. 4.q.37. Adeoque necessitari Electos ad bona; Reprobos ad nefanda vel presupponit, vel subaudit. Vide Lutherocalv. par. 4.q.46. 47. 34. 35. Et in Antichristo par. 4.q.20. 28. Manet ergo mea hic Additio ad Catechesin, & Censura Rhadamanti frustra est & inepta. Tua haec de mea verba erant.

AD II. Gratiam, & Gloriam dat Dominus solus, id est, Inchoatam, & Consummatam seu Ultimatam salutem: Ad utramque adiuuat sanctorum Communio tam celestium, quam terrestrium. Itaque cum quærere in Christo principaliiter, apud sanctos secundario, nihil implicat. Mediatae salutes sunt item plures; quibus impletandis alijs alij fauent eis sanctis Patroni. Quo impudentius; sciens, an ignorans; affingit mihi contradictionis meus Sycophanta. Ad probations suas eis Scripturis respondi in Lutherocalv. p. 1.q.76. Inq. Antichristo. p. 1.q.22.

AD III. Sic, ut à Deo, salus ultimata quæri à nullo debet alio. &c. At nos id vere ac solidè docemus: ergo fruenda obicit carpitque Minister: eiusque crambre, plus centies recocta, de Vnico Mediatore Christo (quem adoramus:) per se ridicula est.

Sed & plus, quam ridicula est Ministri probatio eiusdem per idem talis: Dicere, non est salus in alio, nisi in Christo, sic, ut in Deo; per se ridiculum est: Quia salus non est aliunde. Hæc petitio

principij est. Atque ad hoc probandum, quod nemo negat, ita laborare, ut si Istimum perfereret, vere per se ridiculum est in Ministro: perinde, si solem accenderet facula, facit.

Demum in sua illatione tali: Docet Parochus, salutem esse petendam à sanctis; ergo ab aliis sic, ut à Deo: que idolatria est: hic, inquam, est non duntaxat, (sua ei verba reddo) ineptus, fruolus, & deridiculus; sed miser est, & non misericordis vilius Sycophanta.

AD IV. Respondi plus nimio, veterem protritamque occidenti cantilenâ Ministro. Speciam, (hæc cius iterum sunt verba:) execrabilis est blasphemia Bestiarum loquentis grandia contra Deiparam. Reddo pauca in re clara: Quia Deo Patri, quæ Filio tribuenda, scimus, docemus, tribuimus: eademque rectè, nec satis, amplificat Minister: At eadem amplius nos magnificamus, debitum Deiparæ honorum deferentes, nil eam Patri, Filiou præferentes; sed infinitis modis posthabentes.

Bene tamen, rectè, optimè Thesaurus, Baradius, Holcottus & Hugo. Hic ab inferiore ad summos oratione ascendit: illi oratori Deiparam prædicarunt, nil Deo derogatunt. Vide in meo Lutherocalv. par. 1.q.38.

AD QVÆST. XXX.

Creduntne igitur illi in Vnicum summum Seruatorem IESVM, qui à sanctis, aut à se, aut aliunde felicitatem aut salutem querunt?

ALVINVS hagiomachus Institut. 1. r. c. n. §. 11. & c. 31. §. 12. & c. & l. 3. c. 20. §. 21. 22. & c. proscriptit sanctorum cultum & inuocationem.

MINISTER hagiomachus cum Catechesi condemnant eudem idolatriam, ut abnegationem Christi. Quod à Parocco negari ineptam, & contradictionem, esseque vacillantis cerebri arguit; eo quod, cù sit Vnicus summus Mediator Christus, non possunt esse duo, quorum alter sit in inferiori etiam Seruator, aut plures Seruatores, & iij Mediati. Cuius toni precula ad Deiparam plures sunt, toto corde execranda. &c.

RESPONDEO. Verba proflat Minister, & blasphemantia sua illa regero in sinum. Inpte, ex vacillante cerebro suo, mihi affingit contradictionem.

nem.